

Peter Huss

Titellandskabet

Jeg kommer fra søvnens land
hvor grønne træer bølgede
og åbner porten til landskabet
hvor skyerne, sneen, regnen ligger på marker.
En fugl pipper fra en rosentjorn
som en kirke
nær kirkegården.
Linierne er abstrakte
og er som en Majkoncert.
Ved jul var her snehvidt
som uskylden mellem elskende.
En Hjort lytter efter blæsten
og sådan tænker jeg på veninden.
Jeg går ind i landskabet
med øjet rummende himmel og jord.
Her finder jeg harespor,
lugt af ræv,
musædte grankogler
som tegn på en anden verden.
Jeg taler med en Nisse,
samler en sten op
der rummer Gåden.
Blæsten, havet, planeterne
går gennem skoven,
der runger som en Domkirke.
Februar. Tø. Regn.
Toget fra SneBerlin pløjer gennem landskaberne
og vi lever i det 21. Århundrede.
Her er ingen telefoner,
men en hvisken under de nedfaldne blade,
som mumlen fra en stor Gud.
Romantisk mødes elskende i skovtykningen.
Vi renses, lutres af naturens salmebog.
Jeg er ikke alene,
fuglene, musikken i trætoppene, fodspor i sne
da jeg kysser min veninde på haanden